

Det bidrager til en signalforvirring, og jeg er ikke i tvivl om, at det er med velberåd hu, at Dansk Folkeparti har ført synspunktet i manegen. Det, jeg bare siger, er, at den regering, som fremlægger de ændringsforslag til finansloven, udsender forskellige signaler, og det er det, jeg tror man også vil indfange uden for landets grænser.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Messerschmidts til anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:11

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan bekræfte, at Dansk Folkeparti har en positiv indstilling til forskere – også visse forskere – og så kan jeg bare konstatere, at hr. Morten Østergaard vender det om og siger, at Det Radikale Venstre ikke har en positiv tilgang til nogle forskere, men vælger at have en negativ tilgang til nogle forskere. Og det må vel egentlig være det samme. Altså, hvordan kan det være godt at fordele, men være så dårligt at gøre det modsatte? Altså, enten må man have en neutral tilgang til det og sige, at alle forskere er lige gode, eller også må man have en tilgang til det, der siger, at der alligevel er én her, der har fat i noget interessant, og det vil vi godt høre lidt mere om.

Det er den måde, vi har tænkt det på i forhold til Lomborg, og jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvordan det kan være noget stort problem, at man nu får en liste over, hvilke initiativer der er bedst til at bekæmpe klimaforandringerne, og som vi får mest for pengene ved at bruge.

Jeg ved ikke, om hr. Morten Østergaard er ubekendt med, at det, der skal afklares ved Copenhagen Consensus, jo ikke er spørgsmålet om, hvordan vi redder flest mennesker fra sultedøden eller undgår jordskælv eller den slags ting, som man også kan sammenligne med klimakatastrofen, men alene er initiativer, der sigter mod at afhjælpe problemerne med klimaforandringerne, altså hvordan vi sådan set når det mål, vi åbenbart er enige om, billigst og bedst. Hvad er egentlig problemet i at gøre tingene billigst og bedst og dermed have flere ressourcer til at nå fælles mål?

Kl. 13:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:12

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg synes, at hr. Morten Messerschmidt må afklare med forskningsordføreren i Dansk

Folkeparti, hvad det egentlig er, partiet har af synspunkter. Jeg hører i ny og næ forskningsordføreren tale om værdien af fri forskning, og det var sådan set bare det synspunkt, jeg havde, nemlig at vi som udgangspunkt ikke sådan har navngivne forskere på vores finanslovsforslag. Men det kan man jo have andre synspunkter på.

Så vil jeg sige, at jeg er uddannet samme sted som Bjørn Lomborg, nemlig på Institut for Statskundskab i Århus, og jeg kan sige, at det jo ikke som udgangspunkt er klimaforandringer, der præger pensummet dér, men ikke desto mindre kan man jo have synspunkter også på det.

Men det, vi bare konstaterer her, er, at det har været vigtigere for regeringen sammen med Dansk Folkeparti at prioritere Copenhagen Consensus end regeringens egen klimakommission – i hvert fald hvis man kigger på budgettet – og det ligger der et vist signal i, og det synspunkt holder vi fast i.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Per Clausen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Enhedslisten står uden for den energiaftale, der danner baggrund for den lov, vi behandler. De øvrige partier har ikke ønsket at inddrage os i forhandlingerne, og det skyldes formodentlig, at vi har afvist at medvirke til liberaliseringen af den danske energisektor. Vi mener, at energiproduktion og -forsyning er en fundamental samfundsfunction, som ikke skal styres af markedsinteresser, men varetages og planlægges i åbent, demokratisk regi.

Med liberalisering af elsektoren har demokratiet mistet styringen med energimarkedet, hvilket bl.a. har medført, at mængden af den elektricitet, der bliver produceret med kul, er stigende. Hvis man havde haft en forventning om, at liberaliseringen havde medført lavere elpriser, ville man også være blevet slemt skuffet.

Hvad lovforslaget angår, støtter vi helt lovens overordnede formål, nemlig at fremme produktionen af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder.

Vi mener, at målsætningerne i loven godt kunne være endnu mere ambitiøse. Hvis vi skal